

Бірюкова Н. М.

викладач

(Таврійський національний
університет ім. В.І. Вернадського)

УДК 342.951

УДОСКОНАЛЕННЯ ВЗАЄМОДІЇ ОРГАНІВ ПУБЛІЧНОЇ АДМІНІСТРАЦІЇ ПРИ ВСТАНОВЛЕННІ РЕЖИМУ ЗОНИ НАДЗВИЧАЙНОЇ ЕКОЛОГІЧНОЇ СИТУАЦІЇ

Запропоновано новий підхід до взаємодії між органами публічної адміністрації при надзвичайних екологічних ситуаціях, який реалізується за допомогою створення міжвідомчої комісії з надзвичайних екологічних ситуацій.

Ключові слова: взаємодія, міжвідомча комісія, надзвичайна екологічна ситуація, адміністративно-правовий режим, органи публічної адміністрації.

Постановка проблеми. Для досягнення позитивного результату у сфері соціального, економічного життя та безпеки населення при встановленні адміністративно-правового режиму зони надзвичайної екологічної ситуації необхідно запровадити в Україні таку організаційну модель, яка б допомогла підвищити ефективність взаємодії між органами публічної адміністрації.

Забезпечення оптимальної взаємодії органів публічної адміністрації при встановленні адміністративно-правового режиму зони надзвичайної екологічної ситуації має суттєве значення для зменшення негативних наслідків, що відбуваються при таких ситуаціях. Саме завдяки відпрацьованому механізму взаємодії можливе виконання єдиної функції – забезпечення режиму зони надзвичайної екологічної ситуації в Україні. Для виконання цієї функції необхідні: взаємний зв'язок між органами публічної адміністрації, чітка координаційна діяльність та погодженість у діях. Створення таких умов сприятиме їх ефективному функціонуванню.

Враховуючи потреби сучасного суспільства та кількість надзвичайних екологічних ситуацій в Україні, вважаємо, що одним з основних елементів нового механізму, який індивідуалізує специфічні умови адміністративно-правового режиму зони надзвичайної екологічної ситуації, є міжвідомча комісія з надзвичайних екологічних ситуацій.

Аналіз публікацій, в яких започатковано розв'язання даної проблеми. У статті для більш детального дослідження взаємодії органів публічної адміністрації проаналізовано праці не лише юристів, а й спеціалістів інших галузей. Так, для дослідження терміна «взаємодія» нами було досліджено публікації таких вчених-філософів: Г. Гель, Е.Б. Евладов, І. Кант, Б.М. Кедрів, Г.В. Осіпов, А.А. Радугін, С.О. Родіонова. З точки зору психології «взаємодію» досліджували: Г. Каплан, Б. Седок та ін. Іншу групу науковців склали: В.П. Горбатенко, В.Л. Комаровська, Г.В. Ложкін, Є.І. Рогов, В.В. Спасенніков, І.М. Цимбалюк, Ю.С. Шемшученко.

До науковців, які досліджували питання взаємодії при адміністративно-правових режимах між органами влади, слід віднести таких: С.С. Алексєєв, Д.М. Бахрах, А.В. Басов, Ю.В. Дубко, С.О. Кузніченко, С.С. Маїлян, Т.П. Мінка, І.С. Розанов, В.Б. Рушайло та ін.

Таким чином, **метою** статті є дослідження питань вдосконалення взаємодії між органами публічної адміністрації при встановленні режиму зони надзвичайної екологічної ситуації.

Виклад основного матеріалу. На сьогоднішній день існує багато підходів та думок з тлумачення терміна «взаємодія» як загального явища. У наукових колах виникає дискусія з приводу ототожнення «взаємодії» та «координації». Перша група науковців вважає, що взаємодія і координація – синоніми. На думку другої групи, взаємодія має більш широке визначення, ніж координація. Третя група науковців дотримується позиції, що координація є ширшим поняттям.

У нормативно-правовій базі, яка регулює питання надзвичайної екологічної ситуації, а саме, в Постанові Кабінету Міністрів України «Про Єдину державну систему цивільного захисту» використовуються терміни взаємодія і координація [4]. Аналізуючи положення, де зустрічаються обидва терміни, приходимо до висновку, що взаємодія є ширшим поняттям, ніж координація. Координація є складовою терміна «взаємодія» і виступає як організаційний аспект. Наприклад, у зазначеній постанові координація зустрічається у такому контексті: п. 11 «для координації робіт з ліквідації наслідків конкретної надзвичайної ситуації...», п. 40 «для безпосередньої організації і координації аварійно-рятувальних та інших невідкладних робіт з ліквідації наслідків надзвичайної ситуації...».

У трактатах середньовіччя і просвітництва взаємодія визначалася як філософська категорія. Такі філософи, як І. Кант, Г. Гегель зазначали, що взаємодія має універсальний і об'єктивний характер.

Існують різні трактування сутності категорії «взаємодія». Так, ряд філософів: Г.В. Осіпов, Б.М. Кедрів, Е.Б. Евладов, А.А. Радугін, С.О. Родіонова, визначають взаємодію як «процес», при якому індивіди або групи в ході комунікації своєю поведінкою впливають на інших індивідів або інші групи, при цьому викликаючи зворотні реакції [7, с. 108].

У Великій Радянській енциклопедії зазначено, що «взаємодія – одна з основних філософських категорій, яка відображає процеси впливу різних об'єктів один на одного, їхню взаємну зумовленість та зміну стану або взаємоперехід, а також породження одним об'єктом іншого. Взаємодія являє собою вид прямого або опосередкованого, зовнішнього або внутрішнього відношення, зв'язку» [1, с. 7].

Такі вчені, як Є.І. Рогов, В.П. Горбатенко, І.М. Цимбалюк, Г.В. Ложкін, В.В. Спасенніков, В.Л. Комаровська, Ю.С. Шемшученко характеризують взаємодію як «вплив», який систематично здійснюється суб'єктами взаємодії, при якому реалізується їх соціальна дія, досягаються пристосування дій одного до дій іншого, спільність у розумінні ситуації, смислу дій і певний ступінь солідарності або згоди між ними [6, с. 6].

Г. Каплан та Б. Седок, досліджуючи взаємодію з точки зору психоло-

гії, зазначають, що у вузькому її розумінні – це система взаємозумовлених індивідуальних дій, пов'язаних циклічною причинною залежністю, при якій поведінка кожного з учасників одночасно виступає стимулом і реакцією на поведінку інших [2, с. 125].

Таким чином, проаналізувавши категорію «взаємодія» з точки зору різних наукових напрямів: філософського, психологічного, правового, ми можемо дати визначення взаємодії органів публічної адміністрації при встановленні режиму зони надзвичайної екологічної ситуації. Так, під взаємодією органів публічної адміністрації при встановленні режиму зони надзвичайної екологічної ситуації ми розуміємо співпрацю, яка регламентована чинним законодавством та спрямована на посилення взаємозв'язку між органами виконавчої влади різних рівнів щодо узгодження дій для ефективного та дієвого управління в зазначеній зоні та яка зосереджена на процесі прийняття рішень і їх реалізації.

На сучасному етапі розвитку можна виділити певні причини, що створюють перепони для ефективної взаємодії органів публічної адміністрації.

По-перше, відсутність чіткого розподілу повноважень. Зазначена проблема була і залишається одним із найскладніших питань державотворення: дублювання повноважень між органами публічної адміністрації ускладнює реалізацію та призводить до неефективності механізму адміністративно-правового режиму зони надзвичайної екологічної ситуації. На сьогоднішній день для дієвого механізму взаємодії органів публічної адміністрації при введенні в дію режиму зони надзвичайної екологічної ситуації гостро постає питання вдосконалення існуючої моделі розподілу сфер компетенції та повноважень. Без чіткого підходу щодо розподілу повноважень, визначеного на законодавчому рівні, проблема не може бути вирішена.

По-друге, низький рівень відповідальності у ієрархічній структурі публічної адміністрації.

По-третє, застарілий механізм взаємодії органів публічної адміністрації. У зв'язку з реформуванням міністерств (що відбулося на початку 2013 р.) з'явилися нові структурні елементи. Так, було ліквідовано Міністерство надзвичайних ситуацій, його функції було передано до Міністерства оборони, а згодом до Міністерства внутрішніх справ. Таким чином, ще не вироблено у повному обсязі механізм взаємодії новоутворених елементів з іншими структурними підрозділами.

По-четверте, враховуючи європейську інтеграцію, яку обрала для себе Україна, з'явилася необхідність приведення системи органів публічної адміністрації щодо розподілу сфер компетенції та повноважень різних його рівнів у відповідність до стандартів Європейського Союзу.

Враховуючи зазначене, проблема вдосконалення механізму взаємодії між органами публічної адміністрації є нагальною, у зв'язку з проблемами, що можуть виникнути під час введення в дію адміністративно-правового режиму зони надзвичайної екологічної ситуації. Адже саме завдяки органам виконавчої влади (на нашу думку, це є головний елемент режиму зони надзвичайної екологічної ситуації) стає можливим процес попередження,

боротьби та ліквідації наслідків надзвичайних екологічних ситуацій.

З нашої точки зору, до обов'язкових структурних елементів взаємодії органів публічної адміністрації при введенні адміністративно-правового режиму зони надзвичайної екологічної ситуації слід віднести такі:

- суб'єкти, що беруть участь у рішенні з питань режиму зони надзвичайної екологічної ситуації;
- чітко окреслені та закріплені у нормативно-правових актах межі компетенції органів публічної адміністрації;
- суб'єкти виконання рішень;
- нормативно-правова база, яка регламентує організацію взаємодії органів публічної адміністрації та матеріально-фінансове забезпечення;
- система контролю за діяльністю органів публічної адміністрації як з боку держави, так і з боку громадян.

Взаємодія органів публічної адміністрації повинна базуватися на таких принципах:

- похідність. В основу виведеного нами принципу пропонуємо покласти таку філософську думку: «Нові форми зв'язку утворюються з попередніх, а не з безладного буття. Нові форми взаємодії ґрунтуються на якійсь вже існуючій взаємодії, а не на абсолютному починанні взаємодії» [3, с. 181]. Взаємодія не може існувати без базису. У нашому випадку основою взаємодії є уже створені органи публічної адміністрації;

- законність. Завдяки закріпленню на законодавчому рівні взаємодії органів публічної адміністрації вироблено єдині правила їх співпраці та відповідне ставлення один до одного. Отже, взаємодія між органами публічної адміністрації можлива тільки за загальними законами;

- субсидіарність. Використання даного принципу дозволить організаційно вирішити проблему взаємодії органів публічної адміністрації, адже означає виконання органами влади вищого рівня (Кабінет Міністрів України) тих функціональних обов'язків, які не можуть бути виконані нижчими за положенням органами. Сучасне українське законодавство містить достатньо можливостей для формалізації цього розподілу шляхом прийняття певних нормативно-правових актів;

- партнерство. Даний принцип передбачає розвинену систему співпраці між структурними підрозділами органів публічної адміністрації, між різними гілками влади та між органами державної влади та населенням при введенні адміністративно-правового режиму зони надзвичайної екологічної ситуації;

- фінансова автономія – право на власні, необхідні для реалізації визначених повноважень фінансові ресурси.

Результати взаємодії органів публічної адміністрації виражаються в певних формах. Під формою взаємодії органів публічної адміністрації слід розуміти практичне зовнішнє вираження управлінської діяльності, що здійснюють органи виконавчої влади під час введення і дії адміністративно-правового режиму зони надзвичайної екологічної ситуації. Їй притаманні характерні специфічні ознаки, за допомогою яких відокремлюється діяльність, що входить до компетенції цього органу.

Пропонуємо виділити такі форми взаємодії: 1) звітність органів; 2) створення спільних робочих груп; 3) обмін інформацією про стан надзвичайної екологічної ситуації або про загрозу її виникнення та ін.

На нашу думку, однією з ефективних форм взаємодії органів публічної адміністрації може стати створення міжвідомчої комісії, яка б займалася питаннями можливого попередження надзвичайної екологічної ситуації або (за умови вже дії режиму зони надзвичайної екологічної ситуації) питаннями щодо координації при дії режиму. Це прискорило би процес реагування та дало можливість зменшити негативні наслідки. З урахуванням адміністративної реформи та вимоги зменшення кількості штату органів публічної адміністрації пропонується залучити до такої міжвідомчої комісії представника кожної структурної одиниці, на яку законодавством покладено обов'язок щодо сприяння в діях при введенні адміністративно-правового режиму зони надзвичайної екологічної ситуації.

Пропонуємо закріпити взаємодію органів публічної адміністрації при загрози введення або вже дії адміністративно-правового режиму зони надзвичайної екологічної ситуації у Постанові Кабінету Міністрів України «Про міжвідомчу комісію з надзвичайних екологічних ситуацій», в якій би регулювався порядок взаємодії органів публічної адміністрації при адміністративно-правовому режимі зони надзвичайної екологічної ситуації.

Слід зазначити, що на законодавчому рівні окремо не закріплено визначення «комісія». У зв'язку з цим звертаємось до юридичного словника, який під терміном «комісія» розуміє (від лат. *commissio* – доручення) орган, який створюється для виконання яких-небудь певних функцій (виборча комісія, рахункова комісія, ревізійна комісія) або проведення спеціальних заходів (наприклад, погоджувальні комісії палат парламенту) [8].

У зв'язку з необхідністю єдиного розуміння терміна «комісія» пропонуємо закріпити його визначення на підзаконному рівні, а саме у Постанові Кабінету Міністрів України «Про упорядкування структури апарату центральних органів виконавчої влади, їх територіальних підрозділів та місцевих державних адміністрацій» [5].

Таким чином, міжвідомча комісія з надзвичайних екологічних ситуацій – це постійно діюча державна комісія, яка забезпечує взаємодію та виконання державних вимог щодо попередження та ліквідації негативних змін у навколишньому природному середовищі, викликаних надзвичайною екологічною ситуацією, підготовку стратегій в цьому напрямку.

Головною метою при взаємодії органів публічної адміністрації під час загрози виникнення або дії режиму зони надзвичайної екологічної ситуації є ефективно та швидко реагування на ситуацію. Створення такої міжвідомчої комісії має на меті об'єднання всіх рівнів виконавчої влади для реалізації механізму забезпечення адміністративно-правового режиму зони надзвичайної екологічної ситуації. Попри те, що Конституція України закріпила відокремленість щодо організаційних питань, віднесених до компетенції органів державної влади і місцевого самоврядування, на практиці ефективно управління можливе лише з урахуванням позицій всіх сторін. Організація міжвідомчої комісії органів публічної адміністрації дозволить на високому

рівні вирішувати загальнодержавні питання та вдосконалювати механізм забезпечення режиму зони надзвичайної екологічної ситуації і таким чином стабілізувати екологічну ситуацію в країні.

Систему органів публічної адміністрації, які будуть входити до міжвідомчої комісії та взаємодіяти при адміністративно-правовому режимі зони надзвичайної екологічної ситуації, повинні складати: Кабінет Міністрів України (в особі першого віце-прем'єр-міністра України); Міністерство внутрішніх справ України (в особі заступника міністра); Міністерство екології та природних ресурсів України (в особі заступника міністра); Міністерство оборони України (в особі заступника міністра); Міністерство охорони здоров'я України (в особі заступника міністра); Міністерство фінансів України (в особі заступника міністра); Міністерство інфраструктури України (в особі заступника міністра); Міністерство закордонних справ України (в особі заступника міністра); місцеві органи виконавчої влади; органи місцевого самоврядування.

Пропонуємо не обмежувати кількість представників від одного міністерства, але зробити обов'язковим учасником робочої групи заступників вищезазначених міністерств. На розсуд представників від міністерств, а саме, заступника міністра, може бути залучено ще кілька представників. Наприклад, заступник міністра внутрішніх справ, залучений до міжвідомчої комісії, при взаємодії органів публічної адміністрації у випадках надзвичайної екологічної ситуації може залучити до складу делегації голову ДСНС.

На наш погляд, таку міжвідомчу комісію має очолювати перший віце-прем'єр-міністр України.

Рішення Комісії повинні оформлятися протоколом, який підписує головуючий.

Слід зазначити, що в багатьох випадках при взаємодії органів використовується принцип рівності сторін. Однак при настанні надзвичайної екологічної ситуації має місце таке. Представники міжвідомчої комісії, запропонованої автором, мають єдину мету – попередження, реагування і ліквідацію надзвичайної екологічної ситуації. Проте не можна відходити від принципу розмежування повноважень між органами публічної адміністрації. Крім того, чітке розмежування повноважень не призводить до додаткових фінансових затрат та використання адміністративного ресурсу. Завдяки застосуванню цього принципу і будується основа для ефективної взаємодії між органами публічної адміністрації. Тому ми пропонуємо в основу діяльності міжвідомчої комісії покласти принцип нерівності взаємодіючих органів. Отже, на засіданнях представники органів місцевого самоврядування та органів місцевої влади мають право дорадчого голосу, на відміну від представників центральних органів влади.

Основними завданнями міжвідомчої комісії є такі:

- взаємодія роботи міністерств, інших центральних і місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, пов'язаної з виконанням ними основних завдань щодо попередження надзвичайної екологічної ситуації або реалізації адміністративно-правового режиму зони надзвичайної екологічної ситуації;

- підготовка пропозицій та розроблення стратегій щодо подальшого реформування і вдосконалення механізму забезпечення режиму зони надзвичайної екологічної ситуації, зокрема, за такими напрямками, як організаційні, фінансові, інноваційно-технологічні та ін.;
- проведення аналізу надзвичайної екологічної ситуації та результатів реформування механізму забезпечення адміністративно-правового режиму зони надзвичайної екологічної ситуації;
- моніторинг за виконанням запланованих заходів.

Якщо проводити паралелі між запропонованою нами міжвідомчою комісією з надзвичайних ситуацій і трирівневою системою захисту, яка передбачена Положенням «Про єдину державну систему цивільного захисту» [4], слід зазначити, що Положення передбачає велику кількість структурних підрозділів. Створення ж міжвідомчої комісії дозволить скоротити кількість підрозділів, чим забезпечить централізоване координаційне управління, що, безумовно, позитивно вплине на результат спільних дій.

Взаємодія органів публічної адміністрації, що входять до складу міжвідомчої комісії з надзвичайних ситуацій, виражається у певних формах. До основних з них пропонуємо віднести такі: 1) спільне вивчення і проведення аналізу ситуації; 2) планування та розроблення дій щодо запобігання і протидії надзвичайній екологічній ситуації. Дана форма взаємодії прямо залежить від першої форми. Завдяки вивченню та аналізу матеріалів приймаються відповідні рішення, які забезпечують послідовність та ефективність взаємодії органів публічної адміністрації. Також розробка плану дій сприятиме розподілу компетенції та координації у діях; 3) обмін інформацією між органами публічної адміністрації щодо надзвичайної екологічної ситуації. Ця форма взаємодії дозволить оперативно реагувати на розвиток подій та локалізувати джерело надзвичайної екологічної ситуації; 4) проведення планових засідань. Такі засідання мають відбуватися не рідше одного разу у два місяці при стабільно безпечній екологічній ситуації в країні. Основною метою їх проведення є узагальнення практики реалізації режиму і розробка пропозицій стосовно вдосконалення заходів попередження і протидії надзвичайних екологічних ситуацій.

Створення міжвідомчої комісії з надзвичайних екологічних ситуацій дозволить вирішити ряд важливих питань та підвищить ефективність механізму реалізації адміністративно-правового режиму зони надзвичайної екологічної ситуації. Це зумовлено декількома факторами.

По-перше, притягнення до відповідальності винних осіб (наприклад, заступників міністра) при невикористанні всіх можливих ресурсів чи ненаданні або неналежній допомозі під час дії режиму зони надзвичайної екологічної ситуації. При виникненні загрози надзвичайної екологічної ситуації або вже введенні в дію режиму зони надзвичайної екологічної ситуації для подолання можливих негативних наслідків залучаються певні структурні підрозділи (наприклад міністерства). Виконання покладених на них повноважень дає результат, який може бути позитивним або негативним. Невиконання або неналежне виконання свого обов'язку тягне за собою відповідальність. Велика кількість суб'єктів, які залучені до реалізації ре-

жиму зони надзвичайної екологічної ситуації та їх розгалужена структура не дасть змогу знайти винних, а лише допоможе уникнути відповідальності. Так, зазначена вище пропозиція щодо створення міжвідомчої комісії і чітке визначення кола суб'єктів, які входять до неї, дасть змогу покласти відповідальність на таких представників.

По-друге, покращення рівня координаційних дій. Злагоджені координаційні дії найчастіше є тим важелем, який впливає на результат. У зв'язку з тим, що рішення прийматимуться одноособово, тобто відповідальним представником певного структурного підрозділу, зменшиться проміжок часу, який впливає на масштаби надзвичайної екологічної ситуації (людські життя, матеріальні збитки та ін.).

По-третє, цілісне уявлення про ситуацію, що склалася. Включення до складу міжвідомчої комісії з надзвичайних екологічних ситуацій представників місцевої влади, на території яких було введено адміністративно-правовий режим зони надзвичайної екологічної ситуації, дозволяє говорити про те, що вони знають проблеми, які можуть виникнути, та володіють повною інформацією про ресурси, які є в їх розпорядженні на випадок надзвичайних екологічних ситуацій. Тому будуть зрозумілими і питання, що потребують нагального вирішення.

Висновки. Підбиваючи підсумок вищевикладеному, можна зробити узагальнюючий висновок. Пропонуємо рекомендувати такі положення, що сприятимуть взаємодії органів публічної адміністрації при встановленні режиму зони надзвичайної екологічної ситуації:

- передбачити в структурі Міністерства внутрішніх справ України самостійну міжвідомчу комісію з надзвичайних екологічних ситуацій, яка б займалася питаннями можливого попередження надзвичайної екологічної ситуації або (за умови вже дії режиму зони надзвичайної екологічної ситуації) питаннями щодо координації режиму;

- у зв'язку з першою пропозицією, пропонуємо переглянути та оптимізувати функціонування повноважень представників кожної структурної ланки, що будуть входити до міжвідомчої комісії та задіяні при адміністративно-правовому режимі зони надзвичайної екологічної ситуації.

Бібліографічні посилання

1. Большая Советская Энциклопедия. – 3-е изд. – М., 1971. – Т. 10.
2. Каплан Г. Клиническая психиатрия / Г. Каплан, Б. Седок. – М., 1998.
3. Юркевич П. Історія філософії права. Філософія права. / Юркевич Памфіл // Філософський щоденник. – Вид. 2-ге. – К., 2000.
4. Про затвердження Положення про Єдину державну систему цивільного захисту : Постанова Кабінету Міністрів України від 09 січня 2014 р. № 11 // Офіційний вісник України. – 2014. – № 8. – Ст. 245.
5. Про упорядкування структури апарату центральних органів виконавчої влади, їх територіальних підрозділів та місцевих державних адміністрацій : Постанова Кабінету Міністрів України від 12 березня 2005 р. № 179 // Офіційний вісник України. – 2005. – № 11. – Ст. 522.
6. Рогов Е. И. Психология общения / Е. И. Рогов. – М., 2007.
7. Российская социологическая энциклопедия / под общ. ред. Г.В. Осипова. – М., 1998.
8. Юридический словарь [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <http://www.status.kh.ua/dictionary.php?id=%CA>.

Бирюкова Н. Н. Усовершенствование взаимодействия органов публичной администрации при установлении режима зоны чрезвычайной экологической ситуации. Предложен новый подход ко взаимодействию между органами публичной администрации при чрезвычайных экологических ситуациях, который реализуется посредством создания межведомственной комиссии по чрезвычайным экологическим ситуациям.

Ключевые слова: взаимодействие, межведомственная комиссия, чрезвычайная экологическая ситуация, административно-правовой режим, органы публичной администрации.

Biryukova N. M. Improving the Interaction of public administration bodies when setting up the environmental emergency zone regime. The article deals with the search for ways to solve the problem of interaction of public administration bodies when implementing the environmental emergency regime. Due to an increase in the number of environmental emergencies, there arises a necessity to improve the existing administrative system.

The article examines the term “interaction” on the basis of studies done by researchers in various branches of science, philosophy, psychology and law. This analysis resulted in formulation of the term “interdepartmental commission for environmental emergencies”.

In the course of studying the topic, causes were found out which, in the author’s opinion, affect the efficiency of the interaction of public administration bodies.

Specified were the mandatory structural elements of the interaction of public administration bodies and the principles on which they should be based.

The article addresses the activity of the suggested interdepartmental commission for environmental emergencies through determining the forms of bodies’ interaction, the structure of the bodies whose representatives will be involved in the work of the commission, the head of the commission, the tasks it is to fulfill, together with some aspects of implementation of its activity.

The factors were designated which permit to prove that the establishment and activity of the interdepartmental commission for environmental emergencies will help solve a number of important problems and increase the efficiency of the mechanism of implementation of the administrative and legal regime of the ecological emergency zone.

Keywords: interaction, interdepartmental commission, environmental emergency, administrative and legal regime, bodies of public administration.

Надійшла до редакції 12.02.2014

Журавльова З. В.

здобувач

(Класичний приватний університет)

УДК 342.951 : 368.9.06

ФІНАНСОВО-ПРАВОВІ АСПЕКТИ ЗАПРОВАДЖЕННЯ ОБОВ’ЯЗКОВОГО МЕДИЧНОГО СТРАХУВАННЯ В УКРАЇНІ

Досліджено питання, пов’язані із запровадженням обов’язкового медичного страхування, що мають фінансово-правовий характер та потребують відповідного правового регулювання.

Ключові слова: застрахована особа, право на охорону здоров’я, обов’язкове медичне страхування, Фонд обов’язкового медичного страхування.

Постановка проблеми. Теоретичні дослідження питань, що стосуються запровадження обов’язкового соціального медичного страхування, з позицій науки фінансового права, є актуальним напрямком розвитку су-